

A L L E P A A R D E N

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

prêtre sans papiers

het was bijna vijftig jaar geleden dus van bijna vlak na mijn priesterwijding dat ik het nog gedaan had: een doop met een boekje in mijn handen

bij godsdienstige gebeurtenissen zeker bij de doop van een kind of bij de zegening van een groei(st)er of bij de trouw van twee volwassenen

moet je de mensen in de ogen kunnen kijken & niet met je ogen naar beneden alles aflezen uit een boekje

ik heb het enkel tegen boekjes niet tegen missaals bij vieringen in een kerk bedien ik mij daar volgaarne van zeker voor het voorlezen uit de blijde boodschap

nu wij als priesters voorgedrukte teksten meer & meer terzijde leggen & onze woorden meer uit het hart laten komen beginnen sommige leken weer alles op papier te zetten

niet dat ik voor liturgische slordigheid ben woorden uit je hart laten komen wil niet zeggen: er maar op los praten

niets moet zo grondig voorbereid worden als een improvisatie

eens moest ik voor een huwelijk een priester vervangen die ziek was gevallen hij stelde me gerust door te zeggen dat ze een boekje hadden klaargemaakt

dat maakte me net heel *ongerust*

het bruidspaar kwam ocharme binnen in de plassende regen maar vlak voor de inzegening viel een plotse zonnestraal op hen beiden

het was juist "pr" dat wil in boekjes zeggen dat je als priester het woord krijgt

ik improviseerde dus "laten we danken voor dit heuglijke voorteken"

heel de kerk met de ogen omlaag kijken waar dat zinnetje in het boekje stond in plaats van blij te zijn met de stralende aanblik van het zombeschonen echtpaar

zo was het bij deze doop ook: zo'n mooi lief kindje & haast niemand die ernaar keek maar ik eerbiedigde de nadrukkelijke & alsmat herhaalde wens van de moeder dat ik alles letterlijk zou aflezen

ze had té zeer al wekenlang werk gemaakt van dat boekje

ik schikte me dus naar haar wens ook al had ik liever dan naar de lettertjes naar de oogjes van haar kindje gekeken

een goede vriend maakte foto's van het hele verloop ook van mij met het boekje in de hand

ik zei hem achteraf: daar gaan ze je ooit veel geld voor geven als voor een grote zeldzaamheid: versteylen bij een doop met een boekje in de hand

de mensen kennen me immers niet zo

kennen ze me al een halve eeuw niet (& meteen ontstond ter plekke een nieuw bargroens woord) als een "priester zonder papieren" (in zijn hand)

un "prêtre sans papiers"?

LUC VERSTEYLEN

518

Herder (vervolg)

In de Bijbel was Abel de eerste herder: 'Later bracht ze [Eva] zijn broer ter wereld, Abel. Abel werd herder, Kaïn werd landbouwer.' (Gen. 4,2)

De laatste herder-vermelding vind je bij de schrijver van de *Eerste brief van Petrus*. In het begin van de laatste vermaningen die gericht zijn tot de leiders, de herders van de gelovige kudde: 'Ik doe een beroep op de oudsten onder u. Als uw mede-oudste en als ooggetuige van Christus' lijden, en omdat ik evenals u zal delen in de luister die binnenkort zal worden geopenbaard, vraag ik u: Hoed Gods kudde waarvoor u de verantwoordelijkheid hebt, houd goed toezicht – niet gedwongen maar vrijwillig, zoals God dat wil, en niet om er zelf beter van te worden maar met belangeloze toewijding. Stel u niet heerszuchtig op tegenover de kudde die aan u is toevertrouwd, maar geef het goede voorbeeld. Dan zult u wanneer de hoogste herder verschijnt de krans van de luister ontvangen, die nooit verwelkt.' (1 Petr. 5,1-4)

In het eerste citaat is de 'herder' iemand die echte schapen hoedt; in het tweede citaat gaat het over de taak van hen die over anderen waken en hen leiden; zij moeten Gods kudde hoeden met het vooruitzicht op de

uiteindelijke beloning van de kant van de belangrijkste 'herder', van God zelf.

Tussenin is 'herder' de benaming voor God, zoals 'De Heer is mijn herder' (Ps. 23,1). Ook Christus is herder, zoals in een van de 'Ik ben'-uitspraken die Johannes in Jezus' mond legt: 'Ik ben de goede herder. Een goede herder geeft zijn leven voor de schapen. Een huurling, iemand die geen herder is, en die niet de eigenaar van de schapen is, laat de schapen in de steek en slaat op de vlucht zodra hij een wolf ziet aankomen. De wolf valt de kudde aan en jaagt de schapen uiteen; de man is een huurling en de schapen kunnen hem niets schelen. Ik ben de goede herder. Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen mij, zoals de Vader mij kent en ik de Vader ken. Ik geef mijn leven voor de schapen.' (Joh. 10,11-15)

'Herder' kan ook slaan op een geestelijk leidsman, een priester, een predikant, een 'pastor'. Vooral dit laatste woord staat woordelijk in verband met 'herder' omdat het er de Latijnse vertaling van is: 'pastor, -is'; hij is een *zielenherder*. Een goede herder zal de schapen wel scheren, maar niet villen

Uiteraard zijn er ook herders buiten de Bijbel. 'Een goede herder zal de schapen wel scheren, maar niet villen.' Dit is de vertaling van een spreekwoord-zin uit Suetonius (*Vita Tiberii*, 32): 'Boni pastoris est, tondere pecus, non deglubere.' Het was een waarschuwing van keizer Tiberius aan de ambtenaren in de provinciën. Huidige betekenis: je mag niet het onderste uit de kan wensen, je mag van je onderdanen niet zoveel offers vragen dat ze ze niet meer kunnen opbrengen.

Het beeld van de koning-herder komt in het Oude Oosten al heel vroeg vaak voor. De farao's van het Nieuwe Rijk in Egypte noemen zichzelf ook herders van hun volk. Dat geldt eveneens voor het goddelijke koningschap van de Assyro-Babyloniërs. In de proloog van de *Codex Hammoerabi* (1792 tot 1750 v.C.) staat 'herder' als eerste titel die de koning voor zichzelf opeist. In de epiloog beroemt de koning zich erop dat hij de herderlijke taak die hij van de God Mardoek had ontvangen, met goed gevolg had volbracht.

(Wordt vervolgt)

BART MESOTTEN

Johan Kelders

Seks-slavin

Ze gaat op het puntje van de bank zitten.
Kijkt angstig om zich heen, staat op, gaat zitten, staat op, gaat zitten.
„Wat wil je nou,” grom ik, „zitten of staan?”
Maar ze hoort me niet en blijft strak voor zich uit kijken.
„Doof?,” bits ik.
Ze barst in tranen uit.
Misschien is dat haar manier van praten.
„Ik, Moldavië,” snikt ze.
Ze kijkt angstig om zich heen.
„Seksclub?,” vraag ik.
Ze schrikt, staat op, loopt weg, komt terug en legt een vinger op haar mond.
Ze wil niet praten.
Ik leg ook een vinger op mijn mond.
Ben je te vertrouwen, vragen haar ogen.
Vertrouw me nou maar, knik ik.
Ze neemt haar vinger van de mond en knikt dat ze wil praten, gebaren, praatgebaren.
Klap, klap, klap. Ze kletst met haar hand tegen haar gezicht – ze heeft klappen gehad.
Trap, trap, trap. Ze begint te schoppen en wijst naar zichzelf – ze is in elkaar getrapt.
Rits, rits, rits. Ze trekt de sluiting van haar blouse open en toont een paar beurse plekken – ook haar lijf is kapot.
Ik sta op en gebaar dat ze naar het dichtstbijzijnde politiebureau moet om aangifte te doen.
Nee. Ze schudt haar hoofd. Naar de politie wil ze niet.
Wil je daar dan naar toe? Ik wijs naar het Schipperskwartier.
Ook niet. Ze kijkt me vertwijfeld aan. Ze wil niet terug naar het Schipperskwartier.
In de verte doemt een politiewagen op.
Als ze de wagen ziet, gaat ze er pijlsnel vandoor.
Van flikken moet ze al helemaal niks hebben.
Die zetten haar het land uit.
Ik probeer haar nog tegen te houden.
Maar tevergeefs.
Ze heeft het Schipperskwartier al bereikt.
De souteneurs hebben gewonnen.
Ze is weer terug in de hel.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Nu zondag staat een hele belangrijke dagheilige gepland op de volkskalender. Je kent hem wel: Medardus, zeg maar Medaar. Een spreuk zegt:

ALS HET REGENT OP SINT-MEDAAR DAN REGENT HET ZES WEKEN TEGAAR

Ja, zo zeggen wij dat. Maar eigenlijk klopt daar helemaal niks van. Vroeger stond die Medaar immers op 20 juni geprogrammeerd en niet op 8 juni, zoals nu. In 1582 werd de kalender namelijk herschikt en Medaar kwam naar 8 juni en nam zijn weerspreuken mee. Dus niks daarvan geloven!

Wellicht zal u zich afvragen waarom Medaar een regenheilige is en waarom men in zijn verband altijd spreekt over zes weken regen, want alle spreuken zeggen datzelfde, hoor maar:

SINT-MEDARD GEEFT ZIJNE ZEGEN MET ZES WEKEN WIND EN REGEN

Wel, aan de basis van die spreuken ligt volgende legende... Ergens in een Vlaamse gemeente ging eens een processie uit en daarin werd het beeld van Medaar megedragen. Maar plots begon het zo erg te regenen dat alle processiegangers naar huis liepen. De twee die het Medardusbeeld droegen, plaatsten dat beeld nog vlug onder een struik en liepen ook naar huis. Daar, onder die struik, bleef dat beeld staan... zes weken lang. En intussen bleef het maar regenen. Toen men zich eindelijk herinnerde dat Medaar daar nog altijd onder die struik stond, ging men hem vlug ophalen. Het beeld stond nog maar net terug in de kerk of het was gedaan met regenen. Maar omdat men hem zo lang vergeten was, bedacht Medaar een zoete wraak. En die wraak wordt honderdvoudig in spreuken verteld, zoals in deze:

ALS SINT-MEDARD ZIJN SLUIZEN OPENZET DAN IS HET ZES WEKEN UIT MET DE PRET

KRISTIEN VAN ZUMMEREN